

ILKA VAŠTE-BURGERJEVA:

O golobčkih in kavkah.

(Iz „Novih pravljic.“)

Na balkonu sta sedeli na nizkih stolčkih dve debeluški: Aja in Hajka. Prva zlatolaska, druga črnulica. Gledali sta navzdol na dvorišče; tu so se golobčki topli za drobtinice. In gledali sta navzgor na nasprotno streho; tam so se po žlebovih izprehajale črne kavke.

»vej vešičo!« je zahtevala mala Hajka od svoje sestrice.

In Aja je pripovedovala:

»Daleč iz gozda so priletele kavke h golobčkom in so jim pripovedovale, kaj so videle lepega. Golobčki so jih radi poslušali in vsi so se dobro razumeli.

Nekoč pa je zal bel golobček našel na dvorišču lepo, lepo iglo. In prileteli so k njemu vsi drugi golobčki in še vrabci in kavke, celo raca je priracala. Kužek pa je le od daleč gledal in držal glavo po strani. Bil je žalosten, ker je bil privezan in ni mogel videti igle od blizu.

Beli golobček je pobral iglo in jo odnesel visoko pod streho, kjer je imel gnezdo. Tam jo je skril in je pazil, da mu je kdo ne izmakne.

Zvečer je golobček zaspal in vsi so zaspali: kužek in raca in vrabci — samo kavke so še kavkale na strehi. Zelo rade bi bile dobile lepo iglo in dogovorile so se, da jo ukradejo golobčku.

Ko je golobček spal, so kavke tiho priletele in mu vzele iglo. Ali kužek se je zbudil in jih videl. Pa je zalajal:

»Fej! Fej! Kradejo! Glej! Glej!«

Beli golobček se je zbudil in vsi drugi golobčki. Jezno so zagrulili in se zagnali nad kavke. Te so se branile na vso moč in sekale so z debelimi kljuni po golobčkih. A bel golobček jim je vzel svojo iglo, pa je kavke buc! — buc! — buc! — eno in še eno in še — vse je prebodel, da so bile vse mrtve.

Zdajci ni bilo več kavk. Nič več niso prihajale na dvorišče, nič več niso pravile golobčkom o gozdu in o polju.

Golobčkom je bilo dolgčas in žalostno so povešali glavice. Belega golobčka niso marali. Kar bali so se ga, ker je pomoril toliko kavk. Še jesti niso hoteli več z njim.

Odganjali so ga povesod in vedno je bil sam. Čepel je pod streho in se žalostno oziral po dvorišču. Tam je stal kužek in se jokal za kavkami: »Jou — uu! Jou!«

